

Meripodcast nauhoitus / Julia Johtela / 12.4.2023

Äänitteen kesto: 24.53 minuuttia

TL = Teppo Lundell, juontaja

JJ = Julia Johtela, vieras

TL = Tervetuloa kuuntelemaan Seaside Campus Meri-podcastia. Meil on Meri-podcastissa eri alojen vieraita kertomassa omaa uratarinaansa ja mun nimi on Teppo Lundell ja tälläkin kertaa meidän tekniikkaa hoitaa ensiluokkaisesti Sanna Eskola tos vieressä. Meil on vieraana tänään Julia Johtela Kongsberg Maritime Raumasta. Terve Julia!

JJ = Hei!

TL = Miten toi Kongsberg teil lausutaan?

JJ = Se on ihan vaan Kongsberi tollai oikee raumalaisittain.

TL = Ihan raumalaisittain, selvä. Sun nykyinen nimike, mennään koht sun uratarinaa, mut sun nykyinen nimike on manufacturing engineer eli sä oot niin ku kehitysinsinööri.

JJ = Joo.

TL = Okei. Ja tuotannon menetelmäsuunnittelussa?

JJ = Kyllä.

TL = Miten sä oot tullut tuommoseen insinööriiduniin päätyneeks?

JJ = No mä oon tullu kesätöist. Oikeestaan toi urapolku lähtee, et mä oon tonne huollon varastol tullu kesätöihin. Toi varasto koordinaattori oli niinku tää homma, mitä mä siellä tein. Ja siit sit valmistumisen jälkeen päädyin samaan hommaa samaan paikkaan, et oli sellai tuttu ja turvallinen. Ja sii sit nyt viime kesäkuus siirryin tähä nykyiseen tehtävään, et oli ihan tämmönen sisäinen haku, mihin sitn hain, et päätin lähtee kokeilee vähä tämmösii uusii haasteit.

TL = Sä olet talon sisällä ollut tossa niin, koska sä oot tullut Kongsbergille töihi, muistaks?

JJ = 2019 oli se kun mä tulin määräaikaiseksi sinne varastolle, ett kesätöis olin 2018.

TL = Okei. Sul on nimikkeet, sä sanoit, et sul on toi varastokoordinaattori ja sit sul on toi joku warehouse coordinator ja sit on manufacturing engineer, niin kuinka paljo teil on niin ku ton kielitaidon kans tekemist tuol teidän tääl Rauman Kongsbergillä? Puhutteks te englantia siellä joka päivä?

JJ = No riippuu tosi paljon tehtävästä, et mitä tekee. Et täl hetkel tos tuotannos mitä on, niin aika pitkälti suomella mennään niin kun siin jokapäiväises työskentelys. Et sit totta kai niin ku paljon ollaan vaik norjalaisten kaa tekemisis. Näitte meiän niin ku osa tuotehallintaa ja niin ku suunnitteluu on Norjassa, et heiän kaa sit kommunikoidaan englanniks. Ja sit on tietty muitakin tehtävii, et jos on vaik tuol huollon puolel, niin siel taas englantia on ehkä enemmän päivittäist, ku se huolto on maailmanlaajuinen, niin sitä sit tehdää, niin ku monien eri kansalaisuuksien kaa niin ku yhteistyös

siin. Ja on myyjä eri maissa ja tälläi, et sii mitä mä siel olin, niin siel oli englantii aika paljon niin ku siinä lähetyspoolellaki käytös.

TL = Me ehkä palataan tohon viel tohon kielitaitokysymykseen jossai vaihees, katotaan miten tää menee. Tota mimmonen sun työhöhistoria on? Sä oot ollu Kongsbergillä ny 2019:sta, mut mitä sul sitä ennen on ollu?

JJ = Sitä ennen mä olin tämmönen, perinteine raumalaine ahtaajana Eurosportsilla. Et se on ollu niin ku semmonen kesätyö mitä mä oon sit tehny ennen tätä Kongsbergii.

TL = Miten sä oot päätynt ahtaamisolalle?

JJ = Aa, se oli sit ku opiskeli toi meripuolel ja ei toi laivatyöskentely ihan niin paljo, niin se satama oli tos sopivan lähel ja vähä kuitenkin pääs laivan pääl olemaa, ku oli ahtaajan siel laivan ruumas niin vois melkei sanoo, et oli laival.

TL = Melkei niin ku olis merillä.

JJ = Joo.

TL = Joo, kyllä. Tota meripuolella opiskelemaa? Mitä sä oot opiskellu?

JJ = Mä opiskelin kolme vuotta merikapteeniks. Ja sit tuli sen satamatyöskentelyn aikana vähä tämmönen ajatus, et vaihdanpa täst logistiikkaan, et opiskelin sit toiset kolme vuot logistiikkaa. Et sielt sit valmistuin logistiikan insinööriks, et se merikapteeni-tutkinto jäi sit keskeneräiseks, mut sain kaikki hyväksiluettuu, niin periaattees mul on nyt vaan tosi meripainotteinen logistiikan tutkinto. Et siel on niit korvattu kurssei meripuolen kursseil niin.

TL = Eli sä olet tullu Satakunnan ammattikorkeakouluun eli oot ollu SAMK:ssa opiskelemaa.

JJ = Joo

TL = Ja meripuoleen painottunu logistiikka-insinööri.

JJ = Joo vois periaatteessa sanoo näin, et.

TL = Kuulostaa aika hienolta.

JJ = Et vähä normaalia enemmän meripuolen opintoja siel sit.

TL = Mut toi on kans yksi semmonen, et niin kun varmaan helpotti elämää se, et se on joustava.

JJ = Joo.

TL = Toi tommonen, et pystyy hyväksilukemaa tai hyödyntämään niit olemassa olevii opintoja siinä, ettei kannata, et lähdetääs tuolt perusteist liikkeelle täällä ja.

JJ = Joo kyl niinku siis tosi paljo, et en mä olis varmaan ehkä muute vaihtanukaan, ellei olis saanu niin hyvi sit hyväksiluettua näit opintoja, ku se oli kuitenkin kolmen vuoden työskentely, mitä oli jo tehny yhen tutkinnon eteen. Niin se oiski tuntunu ehkä vähä, et jos ois kaikki menny hukkaan, et olihan se hyvää kokemust, mut kyl se oli ihan kiva, et siit sai ihan hyötyäki.

TL = Juu. Tota mitä sä oot sit aikasemmin opiskellu? Mistä sä oot tullu SAMK:iin?

JJ = Lukiost.

TL = Lukiost.

JJ = Joo.

TL = Okei, lukiopohjalta hypänny merikapteeniopintoihin?

JJ = Joo.

TL = Mikä sut ajo niin ku, mikä draiveri siel oli takana sillai, et hetkinen, et lukiolais?

JJ = No se oli vähä tämmöne viimisen hakupäivän selasin SAMK:in esitettä, et mitäs täält löytyy ja merikapteeni oli kaikkist kiinnostavin, niin se sitten valikoitui et.

TL = Jos täält kuuluu semmonen hihitys täält taustalta, niin se oli kyl ihan oikee kuulohavainto. Mä hiukan hihitin tossa, et niin ku viimisen päivän yhteishakuoppaan selaaminen, plaraamine ja sit siihe M:n kohdal peukalo, et merikapteeni.

JJ = Joo, sillo oli viel iha fyysinen hakuopas tai semmonen kirjanen, kun saatiin SAMK:sta, et pysty iha plaraamaan. Mut tosiaa se jotenkin tolleen ku on täst rannikolt kotoisin, niin ei se niin ku iha täysi vieras ala ollu kuitenkaa. Mut et en ollu kyl ehkä sitä enne ajatellu koko merikapteenihommaa, et.

TL = Oliks sul sit joku taustalla, siis niin ku mietin, et ku on rannikolta kotoisin, niin ootko sä sit niin ku merellä liikkunu tai joku tämmönen, et sul oli niin ku merikapteeni silt puolelt ehkä tuttu, ajatuksena tuttu?

JJ = Joo, et kyl niin ku tos tuttui on ihan niin ku merikapteenihommissakin ja sit oma isä on ollu laivalla joskus kokki tai kokin apulainen ja sit tietty tos just omaa veneilyy ja tämmöst kalastust ollu, niin ei se niin ku vesillä olo ihan vierast ollu tosiaan et.

TL = Nii, et se oli muutaki ku ruotsinlaival ajan viettäminen?

JJ = Joo.

TL = Joo kyllä. Toi vaan siis toi hakuopas juttu, mä en ite muist, tuli niin ku mieleen tämmönen oma flashback täst, et miten mä aikoinaan niin ku lukion jälkeen päätyny valitsemaan joku opintoalani. Sillonki oli tämmönen yhteisvalintaopas, paperinen, mist mä plarasin A. Automaatiotekniikka. Ja sit missä? Helsingissä, nii pois kotoo, näin joo. Niin se oli se eka vaihtoehto, mut se ei ollu se lopullinen vaihtoehto, et itekin päädyin sit ihan jotain muuta tekemään. Mikä on ylipäätään semmonen niin ku näitten urajuttujen semmonen yksi iso kuvio, et tota et se ensimmäinen valinta minkä tekee opintoihin, niin ei välttämättä johda siihe mihin sit oikeastaan niin ku päätyy tekemään. Että sullakin tos sul on jo niin ku useampi semmonen loikka johonkin suuntaan. Mä en väitä, et onks se eteenpäin, mut se voi olla sivulle tai ylös tai alas tai mitä vaan. Mut niin ku eri suuntiin vähä menny ja ajatukset muuttunu ku kasvanu. Tota mimmonen sun nykyinen, kuvailla työpäivä? Mitä sä teet töissä?

JJ = Se on tosi vaihtelevaa, et siit tää onki niin ku mun mielest tosi hyvä työtehtävä, ku jokaine päivä on vähän erilainen, et periaattees se menee sen mukaan, et mitä mein tuotannos tapahtuu, et jos on niin ku kaikki tavallaan hyvin, niin sit voi olla sellanen, et tehdää jotain pidempii projekteja ja viedään niin ku semmosii asioit loppuun. Mut sit ku jossain ilmenee jotain ongelmii, vaik tarvitaan jotain työkalusuunnitteluu tai jotain, et se kokoonpano niin ku sujuis paremmin, niin sit ollaan niin ku sen ongelman tavallaan niin ku kimpussa se päivä.

TL = Toi vaatii jonkun verran niin ku reagointikykyä.

JJ = Joo. Joo ja meil on niin ku tosi hyvät asentajat tuol, et he kyl tulee niin ku ja soittaa ja tulee kertomaan, et hei, et nyt heil ois tämmönen ongelma, mihin vois miettii jotain ratkaisuu.

TL = No tota tost työnkuvasta ja siit arkipäivästä. Se on niin kun vaihtelevaa ja vaatii sitä reagoitua, mut sit sä niin ku saat tai joudut tekemään varmaan aika niin kun monien ja monenlaisten ihmisten kans töitä, niin kuvaile pikkasen sitä, et minkälaiaste ihmisten kans sä teet yhteistyötä?

JJ = Joo tosiaan se on aika monipuolista, et semmonen niin kun päivittäinen vuorovaikutus on just niitten asentajien kanssa ja muitten tuotannon toimihenkilöiden kanssa Et siit se niin ku tosiaan se koostuu aika pitkälti. Mut sit ku on jotain tämmösi mis suunnittelu on niin ku tosi semmonen porukka, kehen ollaan paljon yhteydessä, et ja he on taas sit meihin, et ku sielt tulee vaik joku uus laite kokoonpanoon, niin käydään sitä jo ennen läpi, ennen ku se kokoonpano alkaa, et mitä niin ku odotetaan ja mitä siihen, pitäisikö tehdä jotain muutoksii. Sit ku se on kokoonpanos, niin siin kohtaa mietitään, et hei, et voisko se olla niin ku joku asia vaikka paremmin tai pitäisikö jotain muuttaa ja tälleen keskustellaan sen suunnittelun kaa sit siinä.

TL = Niin, ettei sielt tuu vaan niin ku valmiit piirustukset pöydällä ja sit ruvetaan niin ku hitsaamaan palikoit yhteen?

JJ = No vois sanoo, et toivotaa, et ei tulis. Et joku vähän kysyis aiemmin, et onnistuuko ees tällasen tekeminen niin.

TL = Joo joo. Tohon verkostoon mä palaan, ton verkoston kautta teen luupin sinne tota siihen kielitaitoon, siihen niin ku ett englanninkielen käyttäminen työelämässä. Niin sit palataan sun opiskeluaikoihin niin tota, miten sä suhduisit sillo tommosiin kielitaitovaatimuksiin, ku oli opinnois oli pakollisin jotain englannin kurssesja tai muita?.Niin olik se sul semmonen, et huijaus vaan ja yli tuost mennään?

JJ = Ei, ei ollu, et tosiaan lukios muistan, ku englannin opettaja tuli jonkun kokeen jälkeen sanomaan, et koita joskus päästä ekal kerral läpi, et se oli niin ku, englanti oli niin ku tosi hankalaa viel niin ku ammattikorkeessakin, et tuntu, et ei oikein saanut siit mitenkään kiinni. Mut sit työelämässä, et kyl se on sit lähtenyt tosi hyvin sujumaan ja enää ei ole niin ku mitään semmost suurii ongelmii sen suhteen. Et se on ehkä se käytännön englanti kuitenkin vähän eri, ku se mitä oppikirjast löytyy, et tollai ku sitä on pakko käyttää, niin kyl sen sit oppiiki.

TL = Niin ja se on enemmän sitte työkalu siin kohtaan, et ettei tarvii pelätä, et osaaks käyttää niin ku, et onks se on vai in.

JJ = Joo.

TL = Ja ei jää siihe kielioppiin jumittamaan niin paljo sitte. Joo.

JJ = Joo, kyl se ymmärretään niin ku vaikkei kaikki tommostet menis ihan oikee. Et kyl mä sitä murehdin paljon jossain kohtaa, et voi apua, et jos mä nyt joudun käyttää sitä englantii. Mut nyt voin niin ku ehkä ajatel, et ihan turhaan sitä niin ku siin kohtaa mietti, et en mä voi vaik hakee tähän tehtävään sen englannin takii, koska kyl se siitä sit, kun sitä on pakko opetella, niin kyl sen oppii.

TL = Työelämä opettaa aika paljon juttuja. Tota mietitään, ku sul on toi työhistoria. Sul on se, et sä oot tehny sitä ahtaamisduunii siinä ja sit sä oot opiskellu merikapteeniks ja logistiikka-insinööriks sit vaihtanu siinä sit ja päätyny varastokoordinaattorin määräaikainen työsuhde ja sit sä oot hakenu tonne niin ku kehitysinsinööri-tehtäviin Kongsbergille. Niin tota mitä sulla, jos sä mietit niit sun henkilökohtaisia ominaisuuksia ja valmiuksia? Niin mitä sä ajattelet, et mitä sult vaaditaan? Mitä sun työssäs vaaditaan semmosta niin ku miten sä kuvailisit, mitä ominaisuuksii, mitä valmiuksii?

JJ = No ehkä yks suurin on semmonen vähä niin kuin joustavuus. Toi on niin paljo niin ku erilaisi noit työnkuvia mitä voi niin ku tehdä. Et pystyy tehdä vähä niin ku jokaista tai niin ku sellai ku oon tehny eri

hommii, et nyttenki ku ei oo mitään tiettyy, et ei voi sanoo, et tänään tehään tätä tai täs täytyy vaik osata tätä, koska se on vähä niin ku tilanteen mukaan. Sun täytyy vaik opetella jotain asioit. Et tos nykyisessäki hommas nää vaik tekniset asiat oli aluks vähä semmosia, et ei niin ku, en mä ikinä kokoonpannu mitään. Niin ku en mä ole asentaja, mut sit ku on pakko opetella siin ku tehään niit asioit niin. Et ehkä se itel onkin se, et on koko ajan kauheasti kiinnostunut oppimaan kaikkee uutta ja kokeilemaan näit eri juttui. Niin et kyl se tossaki huomaa sit, et mihin suuntaan tavallaan kannattaa lähteä. Mitä just kannattaa niin ku lisätä osaamist, mihi suuntaan.

TL = No sä vähä viittasitkin tossa, et työn mukana on tullu no se englanninkielen käyttäminen, et on oppinut työn mukana ja sit tässä, et sä et oo koskaan mitään kokoonpanoa aikaisemmin tehnyt, mut nyt niin ku työn myötä sitte on sitäkin saanut tai joutunut opettelemaan. Mut tota miten sä jos sä nyt peilaat tota vaiks nyt tätä Kongsbergin työhistoriaa tästä niin, mitä taitoja ja valmiuksia sä oot oppinut tuolla?

JJ = No oikeastaan aika paljonkin kaikkee, et oon niin ku oppinut järjestelemään asioita, mitä mun kannattaa tehdä nyt ja mitä mun kannattaa tehdä huomen. Et välil on ollut niin ku tosi kiireisiiki hetkii, et kaikkee ei vaan pysty niin ku tekemään. Ja ehkä se, et kaikkee ei pysty välttämättä tekee niin tarkasti mitä niin ku, ku välil vois jäädä jotain excel-taulukkoo muokkaamaan, sitä ulkoasuu niin ku koko päiväks. Niin ehkä semmosii asioit, et ei tähän ei nyt kannata ehkä tähän keskittyä, et tehään jotain muuta et.

TL = Työelämä on tuonu mukananaan varmaan semmost, niin ku toisaalt suoraviivaisuuttaki ehkä siihen ajatteluun vois kuvitella, et sit jää jotain rönsyi pois siit.

JJ = Joo. Ja sit ehkä se mikä on niin ku kans tärkein, mitä oon oppinu, niin ku ajattelee asioit eri kannalt. Et ehkä se yks näkemys ei ookaan se aino oikee, ku tuntuu, et siin alus oli kauheet, miettis vaan niin ku, et joo et tää nyt on tehtävä näin. Niin nyt on tullu sellai, et ei, et hetkone, et ehkä tää on meidän kannalt paras näin, mut jonkun muun asian kannalt se onki niin ku parempi tehdä toisel taval, et just vaik työturvallisuusasiat on niin ku tosi tärkeit tuol. Et vaik tuntuis, et joku asian vois vetää suoraan, et hei tää on nyt hyvä näin, mut sit taas tuleeki se työturvallisuus ku saa miettimään, et oisko joku muu tapa sittenkin parempi.

TL = Jos sä mietit sitä aikaa, ku sä olit SAMK:ssa opiskelemas logistiikka-insinööriks, niin tota tuliks sul mieleen, et sun työkuva vois olla tommonen, mitä se nyt on?

JJ = Eipä oikeastaan, et sillo se oli viel vähä se ajatus, et toi noi vois sitä ahtaajan hommaa vaik sit jatkaa eteenpäin, ja et sit niin ku varastopuoli kans kiinnosti ja tommonen niin ku lähetyspuoli ja logistiikka just enemmän. Mut et tosiaan ku teki tuol sitä varastohommaa, sit mitä mä ehdin kolme vuot siin olemaan, teki tosiaan näit lähetyksii kans välillä, niin jotenki siit sit kai se lähti se, et hei nyt ois taas tämmöne juttu, et onki tämmönen tuotanto, et mitä se sit oliskaan niin.

TL = Antoks sun opinnot niin ku valmiudet lähtee tolle siis niin ku tekemään duunia esimerkiksi Kongsbergille?

JJ = Joo anto kyl tosi hyvin, et tos opintojen aikan käytiin niin ku ehkä vois sanoo vähä niin ku raapasu niin ku jokast asiaa. Et ois tietty ollu ehkä parempi, et johonki olis syvennytty enemmänkin, mut sit tommosia ku aattelee, et niil samoil pohjataidoilla pystyy tekemään niin ku tosi paljon kaikkee. Niin ku nyt just et vaik joku tekninen tekniset piirustukset, niin eihä niit ollu logistiikas kauheesti puhuttu. Mut meil oli yksi kurssi mis vähä katottiin, et milt ne näyttää. Niin nyt taas ku niitä kattoo päivittäin, niin on sit ollu ihan hyvä et on nähny joskus edes mitä ne on.

TL = Niin et tulee se pohja, et pystyy jopa niin ku tai pystyy edes hahmottamaan, et mitä siinä kuvassa on.

JJ = Joo.

TL = Lähtee siitä liikkeelle. Se työ taas opettaa sit siihen. Okei. Hei, meil on tänään vieraana Julia Johtela Kongsbergilta ja tota täs ollaan juteltu sun työnkuvasta ja työhistoriasta, opiskeluhistoriasta ja kaikist niist taustoista. Mut tota nyt kun sä oot ollut ton, mitäs siit on nyt koht neljä vuotta, ku sä oot ollut Kongsbergillä töissä, sen verran siit tulee. Niin tota mikä saa Julian nousemaan aamulla, muu kuin palkka, töihin?

JJ = Tätä kysymyst vähä pelkäsin tos etukäteen. Toi varmaan ehkä se, et sä et aamul niin ku tiedä mitä päivä pitää sisällään. Et mun mielest se on niin ku tosi kiva asia, et mitä niin ku et yhtäkkii joku voi tullakin kysyy jotain asiaa mist sä et oo ikin kuullukaan. Niin se on niin ku tosi kiva ollu tosa ja niin ku se auttaa siin jaksamises ja siihen töihin menemises et.

TL = Jännittääks sua, ku tulee kysymys, mihin sä et tiedä vastausta?

JJ = Joo, tosi paljon.

TL = Joo, se on kans yks puoli mikä ehkä sit muuttuu tai sit ei muutu. Joo tota mitkä asiat sua on auttanut eteenpäin työelämässä? Asiat tai ihmiset?

JJ = No ehkä just se oma oppimisenhalu on niin ku auttanut siin, ja se et on niin ku jaksanu niin ku yrittää tavallaan. Et vois sanoo, et toikaan ei ollu ensimmäinen tehtävä vaiks Kongsbergillä niin ku, mitä olis voinu ajatella tekevänsä. Mut sit se et uskals lähtee kokeilemaan. Et sillon tosiaan ku mä oon varastolla aloittanu ja jos sillo oltais haettu kehityksinsinööri tuotantoon, niin mä oisin vaan sivuuttanu koko homman. Et ei, niin ku mikä toi on, ei must ooo siihe, ei pysty. Mut nyt sit niin ku, sit kuitenkin sielt tuli se ajatus, ku se oikeesti se haku tuli, et hei, et oisko must sittenkin siihen? Et periaattees tol samal ajatuksel mä oon lähteny niin ku opiskelemaan. Mä oon lähteny ensimmäisiin työpaikkoihin, et oisko must sittenkin tohon hommaan, vaik niin ku suoraan nyt en ois ehkä uskaltanut lähtee. Sit et ollu vähä semmost miettimist näistä, et ehkä se uskallus on se ja se, et haluaa yrittää niin ku ainakin.

TL = Toi on meil ollu aika kantava teema näis Meri-podcasteissa niin kun eri ihmisten kans, ku ollaan juteltu, niin on se uskallus ja se semmosen, miten sen nyt kääntäis, oman semmosen horisontin pitäminen sillai avoimena, ettei sulje vaihtoehtoa pois. Ja sit se, et huomaakin, että on tehnyt jotain työtä on tehnyt tos pari vuotta, niin huomaa et se ei niin ku oma osaaminen kyl kehittyy ja sit lähtee uskallus, et hei, mä uskallan tehdä jotain muutakin, niin siihen ehkä kaipaa sit viel vähä enemmänkin kannustusta ympäristöltä, et sais niiltä kokeneemilta kollegoilta sitä tukee välillä. En mä tiedä, ehkä se tuleekin nykyään työelämässä aika paljon. Onks jotain semmosta mitä sä olisit toivonut niin ku opiskeluaikana, et joku olis kertonut sulle aikaisemmin tai töissä joku ois kertonut, et hei, et tohon suuntaan kannattaa lähtee tai et älä lähde tohon suuntaan tai et joku vastaava?

JJ = No ei nyt ainakaan niin ku suoraan tuu mieleen. Et jos jotain ois ehkä halunnu oppii, niin iha tämmösii niin ku perus työelämän juttuja, et miten siel niin ku. miten kaikki niin ku toimii? Et kuka verottaa ja mitä on niin ku, mihin palkasta lähtee puolet? Mut kyl niin ku aika hyvin on saanu kyl kaikki semmoset oleelliset tiedot, et just et kun ne vaihtoehdot on niin laajat mihin suuntaan sä voit mennä, niin se et se on tosi vaikea pitää ne niin ku asiat, et tai kertoo kaikesta kaiken. Et tuollakin niin ku on huomannut työelämäs, et niin ku ain voi kysyy ja niin ku ain joku kertoo kyllä.

TL = No Julia, nyt kun me ollaan käyty tätä sun uskaltavaa työuraas tai koulu-uraa läpi tässä. Oot viel sen verran nuori ihminen, et tota et sä et missään nimes ole viel asettautunut siihen mihin sä oot niin ku mihin sä lopuks päädyt. Mut tota mitä sä haluisit saavuttaa urallas? Ooks sä miettinyt?

JJ = Joo kyl sitä ain niin ku ylöspäin haluais mennä. Et täl hetkel mä toi opiskelen Turun ammattikorkeakoulu ylemppää insinööritutkintoo. Et se on niin ku tommonen teknologiaosaamisen johtaminen se koulutus suunta. Et siit just ehkä se johtaminen ois simmonen mihin haluais niin ku saada enemmän, oppii siit enemmän ja päästä niin ku ehkä vähä itekin kokeilee, mitä sit käytännös olis, ku olis vaik omii alaisii tai jotain että.

TL = Koska sä oot Turussa aloittanut?

JJ = Aloitin viime syksynä.

TL = Okei, elikkä syksyllä 22 aloittanut siellä.

JJ = Joo, joo.

TL = Joo, vuodet menee niin äkkiä. Pakko vähä täs itekin kelata. Tota millanen tyyppi, jos sä mietit omaa persoonallisuutta ja omaa kokemustas, niin mimmonen tyyppi pärjää sun duunissa?

JJ = No ehkä sellanen ku tulee niin kun erilaisten ihmisten kans toimeen. Et se on niin ku tuntuu välil olevan jopa ehkä tärkeämpää kuin se vaik tekninen osaaminen, et se, et mä osaan keskustella niist asioista ja kysellä niit asioita ja niin ku selvittää niit asioita. Et se sit sil saa vähä niinku paikattuu sit sitä niin ku teknisen tiedon puutetta tavallaan ja sit voi taas päivän jälkeen todeta, taas tietää vähän enemmän.

TL = Lähestytään loppuu täs meidän haastattelussa, ja tota meil on tänään siis Julia Johtela Kongsberg Maritime Raumalta. Sä olet kehitysinsinöörinä teillä tekemässä töitä, ja mul on täs muutama salamakyssäri vielä. Ja nyt alkaa hikoilemaan sit selkeästi. Lapsuuden haaveammatti?

JJ = Se on varmaan tää perinteinen eläinlääkäri, mikä taitaa monel muullakin olla ollut et.

TL = Sul on ilmeisesti ollut lemmikkejä?

JJ = Joo, joo kyllä on ollu.

TL = Sielt se poikii joo. Missä asiassa sä oot erityisen hyvä?

JJ = Nyt pistit pahan, ku täytyis yks vaan valita, ku mä oon niin monessa asiassa kauhean hyvä.

TL = Okei, kerro useampi, missä asioissa olet erityisen hyvä?

JJ = Jos puhutaan ihan niin ku työelämästä, niin tosiaan mä oon siin aika hyvä just niin ku ottaa kaikki niin ku huomioon, kaikki tämmöset yksityiskohdatkin, et sielt ehkä tulee vähän simmoist tarkkuutta tekemiseen ja sit taas jos miettii ihan yleisesti, et mis mä olisin niin ku tosi tosi hyvä niin, kyl mä tykkään nukkua. Nukkuminen, siin mä oon aika hyvä.

TL = Joo. Tota entäs sit semmonen taito tai asia, mist olet erityisen ylpeä?

JJ = Se on ehkä tässäkin kohtaa, et mä ehkä toistan itseäni, mut mä oon niin ku aika ylpee siit, et ku mä uskallan lähtee näihin asioihin. Et esimerkiks mun elämässä on se, et kun mä lähin mun ekaan laivaharjoitteluun, kun mä olin kuukauden rahtilaivalla ihan niin ku vieraiden ihmisten kanssa, niin mä oon edelleen siit vähän ylpee, et mä uskalsin lähtee sinne.

TL = Entäs semmonen, sul on opinnoista semmonen aika, et sä viel muistat varmaan mitä sä oot siel SAMK:ssa hiukan opiskellut ja mimmonen ihminen sä oot silloin ollu. Mimmosen neuvon sä antaisit nyt Julialle, joka opiskelee vaikka merikapteeniks tai sit logistiikka-insinööriks?

JJ = No ehkä semmonen, et älä pidä mitään kiirettä. Ku tuntuu, et sillo oli kauhea hätä, et pakko päästä äkkii työelämää ja pakko saada äkkii omistusasunto ja pakko äkkii sitä. Mut sit tällai nykyään ku miettii, et ois sitä voinu vähän niin ku rauhallisemminki ottaa sillo, et nauttii siit ite opiskelujast.

TL = Jos sä mietit sitä, et nyt sun kokemuksella toi oli sun neuvo itsellesi, niin mitä sä mimmosen ohjeen sä antaisit nyt ammattikorkeakoulussa opiskelevalle ihmiselle, on se ala mikä tahansa?

JJ = Varmaan sellasen et kannattaa niin ku rohkeesti kokeilla kaikkii eri niin ku suuntii ja eri asioita. Et se mitä on joskus aatellu, et haluu ison olla, niin ei välttämättä ookaan sit se mitä isona on. Et mahdollisuuksii on tosi paljon ja kaikki ei välttämättä edes osaa ajatellakaan ennen ku ne tulee vastaan.

TL = Toi oli ihan loistava neuvo. Et toi vois meidän melkein niin ku podcastin joku slogan, et tota et älä tee liian hätiköityjä päätöksiä loppuelämäsi. Viiminen kysymys, näkyykö meri jotenkin sun arkipäivässä?

JJ = No näkyy toimiston ikkunasta, et siin sitä tulee päivittäin kateltuu. Mut kyllähän tollai ku on noin meriteknologia on siin läsnä, niin kyllähän ku sä mietit, katsot päivittäin niit potkurilaitteita mitä siin valmistetaan, niin kyllähän ne mereen kaikki päättyy.

TL = Mainiota! Hei Julia Johtela Kongsberg Maritime Raumasta. Kiitoksia erinomaisesta haastattelusta!

JJ = Kiitos!